

Stjepan Cipek

(1933. – 2014.)

Kad netko premine u starijoj životnoj dobi, osmrtnica ili nekrolog često sadrži izraz *sklopio je svoje umorne oči*. Taj izraz nikako nije primjeren za poštovanog i dragog gospodina Stjepana Cipeka, iako je preminuo u 82. godini.

U njegovoj biografiji piše da je rođen 5. kolovoza 1933. godine u Jakovlju. Završio je Učiteljsku školu u Varaždinu i Čakovcu i kao učitelj radio u Lazu kod Marije Bistrice i u još nekim zagorskim školama. Na Pedagoškoj akademiji je završio studij hrvatskoga jezika i književnosti te povijesti. Potreba za učenjem, koja će postati njegova prepoznatljiva osobina tijekom cijelog života, odvodi ga i na studij psihologije i pedagogije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Kako je na ispraćaju istaknuo g. Puževski, koji se od Stjepana oprostio u ime Upravnog odbora Hrvatskog pedagoško-književnog zbora, „cjeloživotna izobrazba postaje i njegova osobna opsesija i opći stav o potrebi podizanja kulture življenja i životnog snalaženja i napredovanja“.

Radio je kao učitelj, nastavnik i profesor u svim dijelovima osnovnog i srednjeg obrazovanja, na Višoj školi za organizaciju rada, Višoj tehničkoj školi i na Pedagoškoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Većinu svog radnog vijeka proveo je u svojstvu savjetnika u Ministarstvu prosvjete i sporta i Zavodu za školstvo.

U biografiji nadalje stoji: „U Socijalističkoj Republici Hrvatskoj obnašao je dužnost predsjednika Skupštine općine Medveščak, predsjednika Osnovne organizacije Saveza komunista općine Medveščak, te je bio član Republičke konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda SR Hrvatske.

Za svoj rad odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem te Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zracima (1983.).

U vrijeme Domovinskog rata bio je član Hrvatskog časničkog zbora.

Tijekom i nakon domovinskog rata imenovan je jednim od koordinatora projekta Ministarstva prosvjete i sporta RH i UNICEF-a pod nazivom Edukacija učitelja i roditelja za uspješniji rad s učenicima te je u okviru tog projekta radio s traumatiziranim grupama učitelja, roditelja i učenika na ratom pogođenim područjima RH.

U svome radnome vijeku, ali i po umirovljenju aktivno je sudjelovao u radu organizacija civilnog društva. Od 1974. bio je član Hrvatskog pedagoško-književnog zbora, u kojem je obnašao dužnost tajnika. Bio je član izdavačkog savjeta nakladničke kuće *Znanje* i član upravnog odbora Hrvatskog društva za superviziju i organizacioni razvoj.

Bio je član Nacionalnog odbora za obrazovanje o ljudskim pravima pri Vladi Republike Hrvatske.

Dobitnik je nagrade za cjeloživotno učenje Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih za 2011. godinu. Uz osnovno obrazovanje, tijekom radnog vijeka kontinuirano se dodatno educirao kroz brojne specijalističke radionice i seminare usavršavajući znanja na području psihologije i pedagogije. Završio je, primjerice, Izobrazbu za međuljudske odnose u grupi, Integrativnu terapiju, Neurolingvističko programiranje, Školu kibernetičke psihoterapije, Mirovne studije te brojne pedagoške radionice (Dijete i obitelj u ratu; Rješavanje konflikta u školi; Upravljanje stresom).

Već ovi biografski podaci pokazuju o kakvoj se izuzetnoj osobi radi. No, iza tih podataka još je niz aktivnosti. Kako je istaknuo g. Puževski na tužnom ispraćaju, u *Hrvatskom pedagoško-knji-*

ževnom zboru predavačkih se zadaća prihvaća uvijek kad je to bilo potrebno za stručno pedagoško i psihološko uzdizanje. Angažirani je sudionik na školama pedagoga, Križevačkim pedagoškim danima, sve do nedavno vodi Sekciju pedagoga osnovnih škola Grada Zagreba, a smrt ga je zatekla na dužnosti voditelja Sekcije umirovljenika HPKZ-a na koju je imenovan 26. veljače 2014. godine.

Jedan je od osnivača Foruma za slobodu odgoja i dugogodišnji član Upravnog odbora. Bio je predsjednik povjerenstva za dodjelu priznanja koja Forum dodjeljuje učiteljima i školama za osobita dostignuća u obrazovanju. Njemu u čast, ovo priznanje će ubuduće nositi naziv „Priznanje Stjepan Cipek“. *Svojim znanjem, stručnošću, stavovima i osobnim kvalitetama od kojih bi istakla razumijevanje, odlučnost i mudrost u postupanju - profesor Cipek bio je dragocjen suradnik Foruma - kako same udruge tako i kao član Upravnog odbora.*, istaknula je prof. Vesna Mihoković Puhovski koja se od gospodina Cipeka oprostila u ime Foruma za slobodu odgoja. *Uvijek ću se s oduševljenjem sjećati profesora Cipeka kako sudjeluje na našim seminarima: usredotočen i analitičan u procjeni kvalitete programa, kreativan i energičan u njegovoj implementaciji, a trenutke opuštanja obogaćuje nam svojim dosjetkama i pjesmom koju je nerijetko znao povesti.*

Voditeljica Sveučilišta za treću životnu dob prof. Jasna Ćurin je istaknula da je na Sveučilištu bio i u svojstvu polaznika nekoliko programa ali i u svojstvu voditelja psiholoških radionica. *Nije bilo aktivnosti od tribina, debata, filmskog kluba, radionica za nastavnike, priredbi ...u kojima nije sudjelovao i prof. Cipek. Prijedlog da uređuje psihološki savjetnik u časopisu Treća mladost spremno je prihvatio kao novi izazov. Kad su ga nominirali za nagradu Maslačak, gotovo da nije imao konkurencije jer je cjeloživotno učenje istinski živio kroz svoj dugi vijek. Mogu reći da smo imali čast surađivati s jednim velikim čovjekom. Velikim u svojoj jednostavnosti. I da će nam jako, jako nedostajati.*

Teško da ijedan nekrolog može dati potpunu sliku o čovjeku. Svatko tko je imao čast i sreću surađivati s njim ili je od njega učio, dragog će gospodina Stjepana pamtiti na svoj način. Ipak, za sve nas je napustio vrsni pedagoški stručnjak i dobar čovjek, pun mudrosti i zrelosti, topline i ljubavi. Ispraćen je 16. srpnja 2014. godine na zagrebačkom Krematoriju od obitelji, prijatelja, suradnika i nekadašnjih učenika.

I da, oči mu nisu bile umorne već mladenački znatiželjne i entuzijastične do samoga kraja!

Višnja Grozdanić

